

BŁĘDY WYCHOWAWCZE RODZICÓW

„NAJCZĘSTSZE BŁĘDY WYCHOWAWCZE POPEŁNIANE PRZEZ RODZICÓW”

Do najczęściej popełnianych błędów wychowawczych zalicza się:

1. Wychowanie rygorystyczne
2. Okazywanie nadmiernej czułości
3. Pochlebstwa i obietnice

Rodzice rygorystyczni kochając dziecko, surowo przestrzegają dystansu między nim a sobą

i sądzą, że okazywanie mu czułości i serdecznej troski jest niewłaściwe, czy nawet wręcz szkodliwe

Każdy przejaw uczucia uznają za oznakę słabości, która przeszkadza w pracy wychowawczej.

Nie doceniają także roli umiejętnego nagradzania i chwaleńia dziecka za dobre uczynki. Uważają bowiem, że grzeczność i pilność powinny być czymś naturalnym i nagrody nie potrzebują. Pożądane są natomiast kary i nagany w wychowaniu dziecka. Dziecko karane biciem, w poczuciu głębokiej krzywdy i żalu, odsuwa się od swych rodziców, którzy tracą możliwość porozumienia się z nim.

Krańcowo odmienne od wychowania rygorystycznego jest okazywanie nadmiernej czułości ze strony rodziców. Przy zbyt wielkiej troskliwości i czulej opiece, dziecko stale jest izolowane od swych rówieśników – i to nie tylko w obawie, że nauczy się niewłaściwego zachowania, ale przede wszystkim z czystego egoizmu rodziców. Stosunek takich rodziców jest bezkrytyczny. Nie widzą u dziecka żadnych wad ani przejawów egoizmu czy lenistwa. Jest ono dla nich zawsze słabe, wątłe, bezbronne i dobre. Zawsze stają po jego stronie w razie konfliktu między dziećmi i zawsze uważają je za ofiarę przemocy rówieśników, choć to ono zaczyna kłótnie, wyrывa zabawki i bije młodszych od siebie. Rodzice tacy uważają, że chronią dziecko, wyręczając je w podstawowych czynnościach, a nawet w odrabianiu prac domowych. Dziecko chronione przez rodziców w ten sposób – gdy znajdzie się wśród obcych niczego samodzielnie nie potrafi wykonać, płaci za swoją niezaradność często słabszymi wynikami w nauce.

Źłe pojęta miłość do dziecka może przyjmować jeszcze inne formy. Często rodzice pochlebstwami i obietnicami starają się zapewnić sobie dobre zachowanie dziecka. Nie są to sposoby właściwe, gdyż uczą wyrachowania, sprytu i interesowności. Czasami dziecko obiecuje być posłuszne, a potem robi matce na przekór, obserwując jakie to na niej zrobi wrażenie. Podobne trudności mogą mieć rodzice z jedynakiem, przyzwyczajonym do centralnego stanowiska w domu. Często też niejednakowe traktowanie dzieci przez jedno lub oboje rodziców, usprawiedliwiane różnymi przyczynami, może zmienić zachowanie dziecka i zburzyć dobre współzycie rodzeństwa, zmuszając je do rywalizacji o uczucia rodziców lub pozornego zrezygnowania z nich. Jeszcze bardziej szkodliwe jest wyróżnianie jednego, a nie uznawanie drugiego dziecka. Czasami rodzice nie są konsekwentni i nieustannie zmieniają sposoby wychowywania dzieci.

Niewłaściwy stosunek rodziców powoduje, że dziecko jest pobudzone, sprawia trudności wychowawcze, popada w konflikty z rówieśnikami. Prawidłowe zachowanie dziecka, to prawidłowe wychowywanie przez rodziców od momentu jego narodzin.

BIBLIOGRAFIA

1. Łobocki „Przyczyny trudności wychowawczych w rodzinie” Lublin 1988r
Encyklopedia Pedagogiczna , Fundacja Innowacja, Warszawa 1993r
Smarzyński „Rodzina współczesna jako środowisko wychowawcze”, Wrocław
1978r Janowski „Psychologia Społeczna a zagadnienia
wychowawcze”, Wrocław 1980r

Opracowały: mgr Magdalena Pełszyńska
mgr Anetta Golonko